

[Valbak.]

muner vil gøre brug af den sagkyndighed, som bliver samlet i nævnet, at nævnet kort og godt vil blive en reklame for sig selv.

Under førstebehandlingen annoncerede jeg, at jeg ville tage spørgsmålet om udgifterne ved revaliderings- og pensionsnævnets virksomhed op i udvalget. Efter lovforslagets § 18 skal udgifterne jo afholdes af staten, men med det amtslige socialcenter som sekretariat. Jeg skønnede, at bestemmelsen i bedste fald ville medføre et pedantisk posteringsbesvær, i værste kimen til en bureaukratisk dobbeltadministration. Det er ikke lykkedes at overbevise udvalget som helhed om, at det vil gå sådan, eller om, at det gør så meget, hvis det går sådan. Selv er jeg blevet bekræftet i overbevisningen om, at bestemmelsen vil blive til ulempe; af et af de mange bilag, vi har fået, fremgår det nemlig, at direktøren for revaliderings- og forsorgsdirektoratet har præcis den samme opfattelse. På baggrund af, at ministeren i udvalget stillede sig åben over for en ændring af bestemmelsen, vil jeg tage mig den frihed at foreslå ministeren at have bestemmelsens virkning i praksis under observation i de nærmest kommende år.

Mit parti kan ikke tilslutte sig det socialdemokratiske forslag om en ændring af lovforslagets § 26. Der er givet begrundelse herfor i betænkningen, og jeg skal derfor som ved første behandling kun fremhæve hensynet til kommunernes mulighed for i god tid at forberede sig på de nye opgaver samt hensynet til sygekassernes ledelse og til sygekassernes personale. Jo før personalet ved besked om, hvor de står, jo bedre en udgangsposition har de for at få igangsat forhandlinger med kommunerne om tilrettelæggelsen af en hensigtsmæssig overgang, om deltagelse i kommunale optrænings- og omskolingskurser osv.

Må jeg i øvrigt endelig sige, at lovforslaget som helhed bygger på forudsætningen om en organisatorisk samling af sociale opgaver og af de sundhedsmæssige opgaver, som i dag varetages af sygekasserne. Regeringsforslaget bygger kort sagt på socialreformkommissionens flertalsforslag. Hvis vi gik med på mindretalsforslaget, ville vi skabe tvivl om, hvorvidt vi mente noget med de foregående paragraffer; på den måde ville vi komme til at stå og skræve så

vidt, at bukserne ville sprække, og det ville ærlig talt, synes jeg, se noget sjusket, vel endda mindre anstændigt ud, i hvert fald i disse omgivelser.

Med disse bemærkninger og med de bemærkninger, fru Grethe Philip om lidt vil komme med om børne- og åndssvageforsorgen, skal jeg anbefale forslagene nr. 106 og 109 til videre velvillig behandling, og jeg skal anbefale at stemme for de ændringsforslag fremsat af socialministeren, som knytter sig til de to lovforslag.

Grethe Philip: Efter regeringens forslag vil børneværnsudvalget fremtidig kun få med de individuelle sager at gøre, medens de mere generelle spørgsmål vedrørende f. eks. institutionsoprettelse og -drift går over på social- og sundhedsudvalget. I det radikale venstre lægger vi stor vægt på, at der som hidtil kan indvælges mennesker uden for kommunalbestyrelsen i børne- og ungdomsværnet.

Derimod har vi ikke fundet det nødvendigt, at det udtrykkelig i loven siges, at der bør sidde både kvinder og mænd i udvalget. Bestemmelsen er i sin tid indsat for at få kvinder med ind i disse udvalg. Udviklingen er i de senere år lykkeligvis gået i retning af, at mænd i stigende grad interesserer sig for og også har fået indsigt i de spørgsmål, som vedrører børn, der af en eller anden grund har vanskeligheder i deres hjem. Dermed mener jeg, at det ikke længere er helt så påkrævet, at der altid er kvinder med i udvalget, men vi har dog i betænkningen peget på, at vi forventer, at man ude i kommunerne vil søge, så vidt det er muligt, at sikre, at der kommer både mænd og kvinder med.

Under udvalgsdrøftelserne omkring ændringerne i åndssvageforsogsloven har vi været enige om, at det var uhyre vigtigt at få repræsentanter for personalet med i det vejledende råd vedrørende åndssvageforsorgsspørgsmål. Vi mener, det er overordentlig vigtigt, at de mennesker, der i det daglige har med åndssvageforsorgens klientel at gøre, med deres pleje og med deres behandling, får lejlighed til at komme frem med ønsker, forslag og ideer, der er opstået under deres arbejde, og som tilsigter at forbedre de åndssvages forhold. Men vi mener, at dette i nogen grad ville forflygtiges, hvis der udpeges en perso-